

Rigtigt fadøl skal drikkes friskbrygget.

Starten på en frisk

Kommentar af
Mik Schack

Mik Schack er journalist, skribent, tegner og vært på tv-programmet "Mik Schacks Public Service" på DK4.

Januar er begyndelsen på en frisk, hvor man kan se tilbage på det forgangne års mange spektakulære begivenheder, som i de fleste tilfælde allerede er beskrevet fyldestgørende i alle medier.

Jeg vil derfor se tilbage på en enkelt meget mærkelig begivenhed, som ingen har bemærket, eller bare ikke har kommenteret. Politireformen spillede fallit efter kort tid, og politichefen Torsten Hesselbjerg var på Christiansborg for at prøve at fremlægge en nymodelleret udgave af samme makværk, alt imens at den halve

samlede danske politistyrke iført kampuniformer, var i færd med at rive kvisten af et lille skur med tagpap på Christiania med stor ballade til følge. Hvad fanden var ideen med det? Hvorfor var der ingen medier, som tog notits af det, eller blot undrede sig over det fuldstændig proportionsforskudte optrin, som i øvrigt foregår nærmest dagligt i Christianias omegn, hvor man kan observere talløse blå politiskovvogne gemt bag buske og på gruspladsen ved den lille bro over til Holmen.

Det tror da fanden, at politiet ikke er synlig i de danske gader og ved indbrud, når de alle render op og ned ad Bådsmadsstræde og afholder øvelser i at oppiske kamplignende hverdage. Alt imens de hashhandlere, som de har været med til at fjerne fra Pusher Street, nu render rundt og skyder på hinanden i Tingbjerg og på Nørrebro, fordi politiet ikke længere har styr på, hvor de er og giver anledning til at politichefen måtte ind og stå skoleret med sin

lappeløsning om at skrive ordet POLITI på politiets civile biler for at få det til at se ud, som om der er mere politi på gaderne, selvom de i virkeligheden alle står og river i et paptag på Christiania og dermed udløser gadekamp, som medierne dækker massivt uden at undre sig det fjerneste. Den eneste, som så det groteske i det, og som nævnte det, var sjovt nok statsminister Anders Rasmussens tidligere spin doctor Michael Christiansen i TV2 News. Ellers intet. Hvad gik det ud på? At få det til at se ud som om at Christiania er skyld i, at der ikke er noget politi,

ser, at landets tredje statsmagt, pressen, er lagt fuldstændig død, når det ikke lige drejer sig om at planke en sjældent ihærdig freelancejournalists soloafdækning af en selvkørende it-factoryskandale.

MÅNEDENS ØL:

ENGELSK DARK ALE

(CA. 5,1 - 5,4 % VOL. ALC.)

Sort og meget fyldig med en snert af stjerneanis.

Helt sort engelsk ale, gæret ved 22 grader. Den er brygget efter britisk brygtradition; dvs. indmæskning og forsuring af stivelsen er sket ved samme temperatur - i dette tilfælde 64 grader. Dette sammen med ale-overgæren giver vores engelske ale en blød aroma samt en dejlig fyldighed, der understøttes fint af den tilsatte stjerneanis. Alen er brygget med "Simcoe"-bitterhumle samt "Perle"-aromahumle.

Her går det skævt, send flere penge

Kommentar af
Jacob Ludvigsen

Jacob Ludvigsen er journalist og forfatter, brygger kommentarer med spids pen, tilsat en knivspids spidsrod og malurt.

Forleden fandt jeg i en af mine æsker med mærkværdigheder en blikmønt fra 1970 med kong Frederik IX's monogram. Pålydende: 1 øre, altså 0,01 kr. Jeg overvejede straks, om jeg skulle udnævne den til lykkemønt. Lykke kan man næsten ikke få for meget af, ej heller penge. Men hvad er bedst?

"Lykken er ikke gods eller guld" - Udtrykket stammer fra et digt af Charles Emil Gandrup (1847-1911) med melodi af Peter Erasmus Lange-Müller (1850-1926). Måske kan man være heldig at høre banaliteten i DR's søndagstidslomme "Giro 413".

Men der er mere slag i den moderne talemåde: Hellere rask og rig end syg og fattig. Man skal nemlig være ret specielt indrettet, hvis man føler sig lykkelig uden at have penge til føde, klæder og husly. Eller et glas øl.

En amerikansk hædersmand er blevet afsløret for svindel for 300 milliarder kroner, hvorved han er cirka 300 gange "dygtigere" end vor hjemlige it-jonglør, som blev udnævnt til Årets Iværksætter af et revisionsfirma, samtidig med at han var på flugt fra sin familie, medarbejderne, vennerne, rockerne, bankerne, pressen og sin egen skygge. Om han finder lykken i Vestre Fængsel er uvist.

PENGE ER IKKE EN VARE
Verden ville afgjort tage sig kønere ud, hvis dansen om guldkalven blev erstattet af en træskopolka. Engang først i 1970'erne overværede jeg et foredrag om det pengeløse samfund, og det var ikke noget med overgangen fra kontanter til kreditkort. Nej, penge skulle simpelthen afskaffes, og så måtte man bytte sig frem, således som det sikkert

var almindeligt for en halv snes tusinde år siden, da kursen på en pilespid var to klumper rav. Idealisten kunne ikke svare på, om det ville være muligt at køre med sporvogn (!) for et bundt gulerødder, og forsamlingen brød ud i en onskabsfuld latter.

Det største problem er, at penge fra at være et praktisk omsætningsmiddel er degraderet til en vare. Man taler om prisen på penge, skønt den burde ligge fast - værdien er jo trykt på mønter og sedler. I skrivende stund har den amerikanske centralbank nedsat renten til 0,25 %, og snart kan man vel få betaling for at optage et lån. Desværre er de delvist statsejede bankers "rådgivere" så nervøse, at de slet ikke tør give kredit, mange firmaer står uden bankforbindelse.

SEDELPRESSEN SNURRER
For at fremme forbruget taler man om at trykke flere pengesedler. Denne nemme løsning har man valgt i det tidligere Rhodesia, nu Zimbabwe, hvor inflationen er gået helt over gevind. Prisen på de få varer, der er tilbage, fordobles hver dag. Island står også som et glitrende eksempel på, hvad der kan ske, når et samfund går bankerot. For nogle år siden gik Argentina fallit,

Fortsættes på bagsiden...

Her går det skævt...

Fortsat fra forsiden...

og den ruinerede middelklasse deltog i gemene butiksplyndringer. Hvis arbejdsløsheden stiger og forbruget daler, begynder statskassen at løbe tør, og hvis velfærdsstaten med et betydeligt antal offentligt ansatte og mennesker på offentlig forsørgelse skal fodres, må staten optage lån i udlandet – hvis der ellers er långivere tilbage.

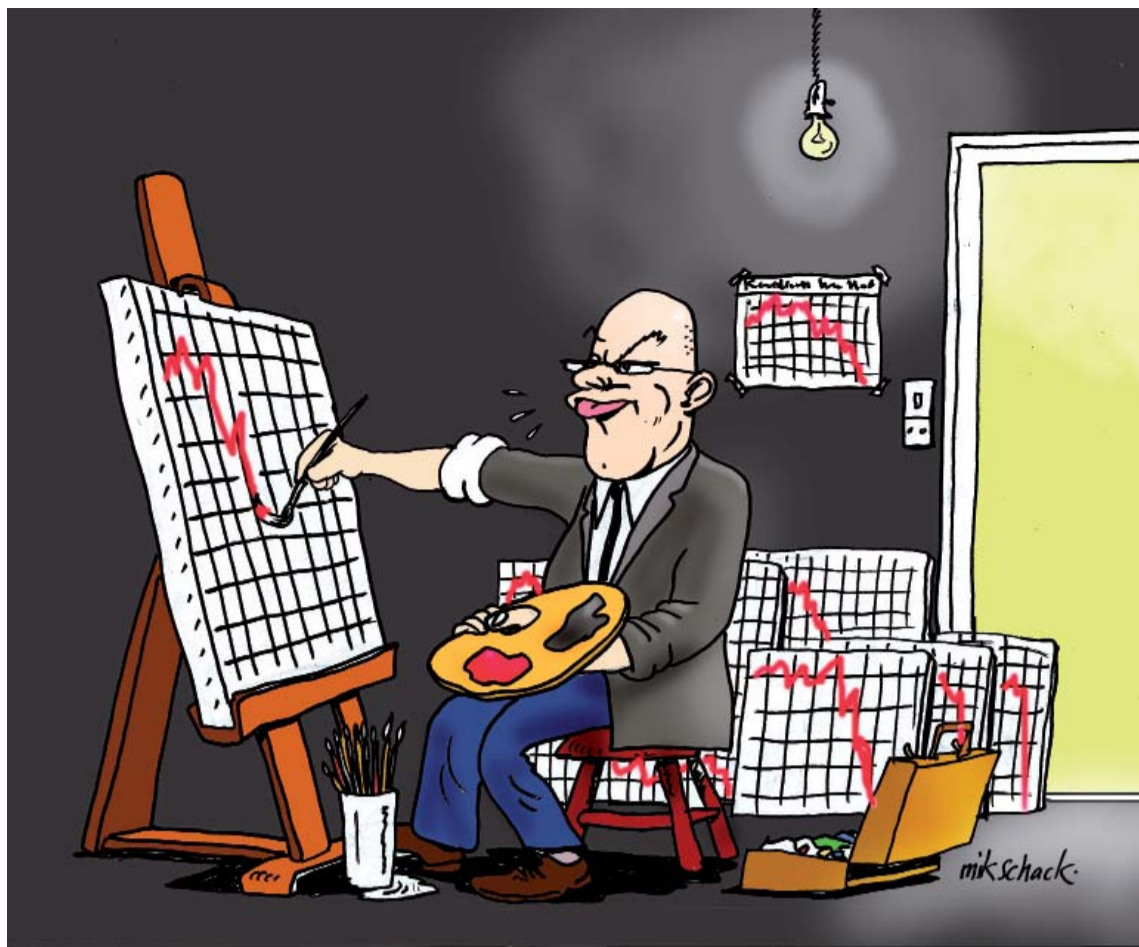
2009 bliver et broget år med aktiekriser, krak, politisk uro og panik. Folk, der troede deres alderdom sikret, vil få en lang næse, og når de henvender sig på bistandskontoret vil de få at vide, at de kan komme igen, når de har solgt huset og bilen. Salget af lykkepiller vil stige, men lykken er hverken gods, guld eller kemiske stimulanser.

DEN STÆRKE MAND

Historisk set er det i perioder som denne, at kravet om "en stærk mand" begynder at gøre sig gældende. Folket fristes af den store reformator, som vil gøre op med dårligdommene og indføre et sundt system, der kan sikre velstand og velfærd til alle. Endnu har vi ikke set patentmedicineren, og forhåbentlig bliver vi også fri for den komedie. Eller rettere tragedie, for den slags drømmeri ender altid galt.

Lykken er godt helbred og højt humør, rare familiemedlemmer og venner og evnen til at se lyst på fremtiden, selv om den tegner sig mørk og uigennemskuelig som en porter.

Lad os udbringe en skål for, at 2009 trods alle odds viser sig fra den pæne side og skåner os for individuel og kollektiv undergang. Måske vil min lykkemønt trods sit beskedne pålydende vise sig virksomhedsfuld, og så deler jeg gerne effekten med den, der læser disse linjer.

For et par måneder siden var vi alle millionærer, nu er vi alle kunstmalere.

Dagen derpå

Novelle af
Torleif Hoppe

Mads, 37. Han er charmerende og ikke uden humor. Har en import af vin og forskellige delikatesser. Han er single, meget søgende, men lidt af en playboy..

Han havde fået en hel del øl... Godt øl... Koldt og velsmagende... Og han havde spist bøf... Han havde siddet ved siden af en entusiast, som havde brugt en god del af aftenen på at belære ham om forskellige udskæringer... De havde spist det smagfulde, fedtmarmorerede stykke for enden af fileten, lige før den går over i slaget... Ribeye, med et øje af fedt i midten. Det havde smagt pragtfuldt. Billeder af mørt, saftigt kød vækkes til live under hans lukkede øjenlåg. De havde drukket god vin til og leet meget. Han er stadigvæk helt øm i kæberne... Senere havde de spist dessert og drukket drinks... Ret mange drinks vist... Der havde været et hav af mennesker, og de havde danset i ti-

mevis... Billeder af smukke piger, i blinkende lys på dansegulvet, trænger frem i hans bevidsthed. Han smiler. Sikke en aften. Han havde vist været ret populær...

Noget tyder i hvert fald på det. Han har endnu ikke åbnet øjnene, men under dynen kan han mærke varmen fra et andet menneske. Han prøver at fremkalde et billede, men det er tåget. Det var vist blevet ret sent. Den sidste del af aftenen træder ikke helt så klart frem som den første. Men han kan dufte hendes parfume. Et smilende ansigt med et par helt uimodståelige grønne katteøjne dukker op af tågen. Han mærker en fryd af lykke gennemstrømme sig. Kan det være hende, der ligger i hans

seng? Han husker hendes mund. Den måde hendes overlæbe trak opad. De let adskilte læber gav hende et henført udtryk, når hun dansede. Han havde forsøgt at kysse hende... Men hun var vist blevet vred...

Pludselig husker han det hele. Hun havde en kæreste. Faktisk var det ham, hun havde danset med. Han var blevet endnu mere vred end hende. Det havde været pinligt. Det kan umuligt være katteøjnene, der ligger under hans dyne. - Men hvem er det så? Han lader forsigtigt fingerspidsene glide hen over hendes hud. Hun føles blød. Han kan mærke, at hendes hår er langt. Spekulerer på, om hun mon er blond eller brunette. Han kan simpelthen ikke fremkalde et billede. Han begynder at blive bekymret. Hvis hun bare er nogenlunde dejlig, burde han da kunne huske et eller andet om, hvordan hun så ud. Men han er fuldstændig blank.

Han prøver at komme i tanker om, hvem han ellers har danset med. Tværede glimt fra det fyldte dansegulv moser igennem hans træge hjerne. Lissy slår ned som et lyn: En solarie-heks fra Hundige. Hendes højrrøstede, tobaks-hæse stemme overdøver musikken. Hun har et stort henna-rødt hår og en gnidret grøn sol tatoveret rundt om sin piercede navle. Hendes mørke-brune pergamenthud er lige ved at give op, efter tyve års intens UV-bestråling. Han kalder hende Egtved Pigen, men hendes kendskab til arkæologi er åbenbart ikke så stort, at hun forstår fornærmelsen. Tværtimod er

hun meget indladende. Han gyser ved tanken. Var han virkelig så fuld? Kan det virkelig være hende, der ligger ved siden af ham, uden en trevl på kroppen.

Det svimler for ham. Han føler sit bryst snøre sig sammen. Mundvandet begynder at løbe, og sveden springer frem på hans pande. Egtved Pigen fra Hundigecenteret i hans hjem! I hans seng! Han må have luft. Han tvinger sig ud af sin døs. Kommer fri af dynen med et gisp. Den kvinde skal ud, og det nu! Men det er slet ikke hans seng. Det er ikke engang hans hjem. Det er det yngdigste pigeværrelse. Velduftende, rent og hvidt. Solen skinner ind. Lette lyse gardiner duver blidt i sommervinden, og fuglene synger udenfor. På puden ved siden af ham ligger den smukkeste lille blonde pige. Hendes hud er helt glat og lys. Hun har en let sund rødmen i kinderne. Han er lettet og dybt betaget. Så ren og fin. Så perfekt en skabning. Han ser sig omkring.

Det eneste, der forstyrrer dette skønne billede, er hans eget beskidte tøj, der ligger kylet rundt i værelset. Bukserne hænger over en væltet lampe. Han holder hånden op for munden og lugter til sin ånde. Den er ikke god. Han kryber forsigtigt ud af sengen. Kan stadig ikke helt huske, hvad der er foregået, men har en instinktiv fornemmelse af, at det nok er bedst, han rydder lidt op i sporene. Han rejser lampen og samler sit tøj sammen.

Han børster sine tænder med pigens tandbørste, og tager vand i hovedet. Begynder at føle sig helt

ovenpå. Hun er godt nok dejlig. Hvordan bærer han sig dog ad? Han ser sig selvtilfreds i spejlet: Det må være hans naturlige charme... Han er fast besluttet på at give pigen det bedst tænkelige indtryk af ham, når hun vågner. Vil købe frugt, æg og bacon; overraske hende med den helt store brunch-anretning.

Han slår låsen fra, så han kan komme ind igen uden at vække hende. Men i det samme dukker hun op bag ham. Hun har taget lagenet om sig, og ser spørgende på ham. Han bliver helt blød. Han elsker hende. Hun må nedstamme fra guderne.

Han kysser hende og siger, at han straks er tilbage. Vil vide, om der er noget, hun har særlig lyst til fra bageren. Pigen ser på ham. Hun er ikke synligt begejstret. "Så skal det være et par hindbærssnitter." Han stopper i dørråbningen. En smule forvirret. Hendes afmålte facon gør ham usikker. Han kærtegner hende kejtet. "Hindbærssnitter? Til morgenmad?" Pigen nikker, idet hun slår låsen til igen. Det er nok det eneste, der er fladt nok til, at han kan få det gennem brevsprækken, når han kommer tilbage... Hun smiler kort, med et lidt overbærende nik. - Så lukker hun døren...

Torleif Hoppe arbejder som instruktør og manuskriptforfatter på film og TV. Bl.a. som medforfatter på TV-serierne Nikolaj og Julie og Forbrydelsen. Har lavet filmen "True Believer" om rockbandet D-A-D.

**BRYGGERIET
SCT. CLEMENS**
Kannikegade 10
8000 Århus C
Tlf.: 86 13 80 00
clemens@bryggeriet.dk

**BRYGGERIET
APOLLO**
Vesterbrogade 3
1620 Kbh. V
Tlf.: 33 12 33 13
apollo@bryggeriet.dk

**BRYGGERIET
HERNING**
Torvet 3C
7400 Herning
Tlf.: 96 260 270
herning@bryggeriet.dk

**BRYGGERIET
FLAKHAVEN**
Flakhaven 2
5000 Odense C
Tlf.: 66 12 02 99
flakhaven@bryggeriet.dk

**GODTHAAB
BRYGHUS**
Nuuk Bymidte
3900 Nuuk
(+299) 34 80 80
bryggeriet@godthaab.gl